

Katoliška akcija v Italiji. Razvoj katoliške akcije v Italiji je šel s tako naglim korakom, da je fašizem postal ne samo pozoren, marveč tudi nervozen. Osebito katoliške mladinske organizacije so se tako lepo razvijale, da se je fašizem začel bati za svoj naraščaj. Število članov katoliških mladinskih organizacij je vedno bolj raslo, in sicer v takem obsegu, da fašistične mladinske organizacije kljub temu, da so od države podpirane in plačane, niso mogle več s katoliškimi tekmovati. Vsled tega je začel italijanski fašizem Katoliško akcijo, osebito njene mladinske organizacije, surovo in krvavo preganjati. Kakšno je bilo to preganjanje, se vidi iz tega, da se je moral papež Pij XI. v posebni okrožnici o Katoliški akciji obrniti na vesoljni katoliški svet za pomoč. Tega se je fašizem zbal ter napravil z Vatikanom kompromis, kar se tiče delovanja Katoliške akcije v Italiji. V smislu tega kompromisa je papež Pij XI. početkom novega leta izdal za italijansko Katoliško akcijo nova pravila. Bistvene spremembe v ustroju Katoliške akcije tudi po teh pravilih ni. Slejkoprej obsega italijanska Katoliška akcija te-le katoliške stanovske organizacije: 1. mož, 2. žen, 3. vseučilišnikov, 4. vseučilišnic, 5. mladeničev, 6. deklet. Težišče teh organizacij je v župnijah in v škofiji, ne pa v osrednjem uradu cele italijanske Katoliške akcije. Na čelu škofijske zveze teh navedenih organizacij stoji škofijski odbor, kojega člane imenuje škof. Dejavnost Katoliške akcije se s to spremembo pravil ne bo zmanjšala, temveč se bo povečala.

Borba za šolo v Franciji. Šolsko vprašanje je življenjskega pomena za katoličane. Zato vidimo, da se katoličani, ki se le količkaj zavedajo svojih dolžnosti napram veri in cerkvi, po vseh državah borijo za pokristjanjenje šole. Največ težav je v tistih državah, kjer vlada državni šolski monopol. V Franciji sicer še ni vpeljan šolski monopol države, ker so dovoljene zasebne šole. Nasprotniki krščanskega svetovnega nazora s framasoni na čelu pa se trudijo, da bi izpodrinili zasebne katoliške šole ter tako dejanjsko spravili vse šolstvo v roke države. Framasonske nakane podpirajo v parlamentu radikali in socialisti. Postopajo pa tako-le: V državnih srednjih šolah je za nižje razrede vpeljan brezplačen poduk, v višjih razredih pa je treba plačati šolnino. Framasonska parlamentarna levica — radikali in socialisti — se pod vodstvom prostožidarjev trudi, da bi se odpravila šolnina v vseh državnih šolah. In ravno v tem je nevarnost za zasebne katoliške šole, ki ne morejo izhajati brez šolnine, ker drugače ne zmorejo vseh velikih stroškov. Ker se agitacija levice pokriva s socialnim plaščem, češ, da je njeno načelo v korist gospodarsko šibkejšim slojem, ki ne morejo lahko plačati šolnine, je s tem položaj za katoličane otežkočen. Katoliški mladinski krogi so počeli po Franciji širiti misel, naj Francija sprejme belgijski šolski sistem, ki je v tem, da država podpira denarno v primeru s številom šoloobiskujočih otrok svobodne (zasebne katoliške) šole. Res bi ta rešitev bila naj-

boljša. Težko bo pa za takšno rešitev dobiti večino v parlamentu. Krščanska stranka v parlamentu, ki se imenuje demokratska ljudska stranka ter je v sredini med svobodoumno levico in konzervativno desnico, bo imela težko in hvalevredno nalogo, da brani in uveljavlja šolske zahteve francoskega katolicizma.

Brezbožnost v baltičkih državah. V baltičkih državah, ki so sosedne boljševiski Rusiji, zlasti v Letonski in Estonski, se vedno bolj uveljavlja vpliv boljševiske brezbožnosti. Valovi brezbožniške agitacije segajo tudi v Estonsko in Letonsko ter so tamkaj zajeli predvsem protestantsko cerkev. V Estonski se je evangelsko-luteranska cerkev organizirala kot narodna cerkev, z vodilnim osrednjim uradom. Zadnji čas pa nekateri luteranski pastori popolnoma prezirajo ta vodilni cerkveni urad. Nekaj jih je izstopilo iz zveze narodnih cerkva ter ustanovilo takozvani protestantski pokret, ki zanika božanstvo Kristusovo. Radikalno-socialistično krilo hoče ustanoviti še bolj narodno cerkev, to je, vzpostaviti hoče staro pogansko vero. Ustanovili so takozvani »svet modrijanov«, kojega svečeniki darujejo na poganski način maliku »Taam«, pšenico, sadje in cvetje. Daleč so prišli ti-le protestantski intelektualci (razumniki). Iz krščanstva so padli v poganstvo.

Zima v boljševiskem rajju. V leningradskem komunističnem listu »Krasnaja Gazeta« je dne 25. decembra 1931 izšlo poročilo o mrazu, ki vlada v ruskih bolnišnicah in delavskih zdravilišjih. V tem poročilu se med drugim poroča naslednje: »Že 5 tednov je zdravilišče za tuberkulozne v Djetskojem selu (okraj Leningrad) in delavsko zdravilišče v Sestorečkem okraju brez vsega kuriva. Temperatura v bolniških sobah ne sega prelo ničle. Celo . . . sto dni ne dobijo bolniki nobene tople hrane, ker ni kuriva, da bi se zakurilo peči.« Mrzlo, strupeno mrzlo je v boljševiskem rajju. V Londonu, Dancigu in Stetinu pradaajo bolševiki drva iz Rusije po smešno nizkih cenah, v Rusiji pa ne privoščijo delavskim bolnikom po bolnišnicah niti koščeka lesa ali premoga. Tako človekoljubno je komunistično gospodarstvo.

Dunajski zdravnik o Poljšaku.

Predstavnik 2. kirurzičnega oddelka Rudolfove bolnišnice na Dunaju, dvorni svetnik dr. Karel Funke je lansko leto imel pred zdravniki, ki so prišli iz raznih držav, predavanje o raku in njegovem zdravljenju. V tem predavanju je na koncu rekel: »Sklepno hočem poročati o načinu zdravljenja, ki je vsled tega izjemen, ker ga je izročil zdravnikom nek lajik, jugoslovanski učitelj, in ki je pripraven samo za zunanjega raka. S tem Abjinin-zdravilom delam s privolitvijo zdravstvenega urada že celo leto poskuse, za sedaj pri oteklinah, ki se ne dajo operirati. Farmakološki (zdraviloznanstveni) urad dunajskega vseučilišča je to zdravilo preis-

kal ter izjavil, da se brez pomisleka sme uporabljati »pod zdravniškim nadzorstvom«.

Primarij mariborske bolnišnice dr. Černič je v listu »Mariborer Zeitung« dne 6. januarja 1932 objavil z ozirom na izvajanja dr. Funkeja članek z naslovom: »Kako je z zdravljenjem na raku obolelih po Poljšaku?« Na ta članek je dvorni svenik dr. Funke objavil v »Mariborer Zeitung« z dne 15. januarja t. l. strokoven članek kot odgovor. Iz tega članka objavljamo zadnji del. »S tem je zadeva,« tako piše dr. Funke, »za mene končana. Pomilovanja vredno je, če tovariš in povrh še strokovni tovariš zdravniške objave tako popačeno objavlja v javnem časopisju, z očitnim namenom, da bi svojega sorojaka, ki se trudi, da bi pomagal trpečemu človeštvu, onemogočil. Kakor dolgo odobrava nadrejena oblast nadaljevanje poskusov (s Poljšakovim zdravilom), se bodo nadaljevali, pri tem me ne bodo ovirale razne objave tovarišev, ki niso nikoli zdravili z mazilom (Poljšakovim). Ravno nasprotno!

Lahko vam izdam, da se danes izdelujejo Poljšakova zdravila v dobro urejenem laboratoriju pod vodstvom lekarnarja, da obstoja pod vodstvom asistenta in profesorja Volka posebno zdravilišče in je podalo že nekaj sanatorijev izjavo, da dajo cele oddelke na razpolago za zdravljenje po Poljšakovem načinu. Ne smem prezreti dejstva, da študirajo zdravniki iz vseh pokrajin na mojem oddelku način zdravljenja in prosijo, da se jim pošljejo Poljšakova mazila.

Presoja vprašanja, kedo povzroča zmedo v tem perečem vprašanju: Ali jaz, ki sem poročal nepristransko pred zdravniki o zdravljenju s Poljšakovim mazilom in jim predstavil ozdravljene slučaje, ali primarij dr. Černič, ki je moja izvajanja popolnoma popačil in jih neresnično kritiziral v dnevniku, te prepuščamo širni javnosti.«

*

Radi uboja lastne matere na zatožni klopi. Dne 12. januarja je obravnavalo mariborsko sodišče nad vse žalosten slučaj, v katerem je šlo za obsodbo sina, ki je v pijanosti in surovosti zagrešil uboj lastne matere. Obtožnica dolži 33 letnega posestniškega sina Franca Rojko iz Prodnege vrha sledečega zločina: Dne 9. oktobra je imela Elizabeta Rojko v Prodne vrhu trgatev, pri kateri bi naj bil opravil prešanje z delavci močno vinjeni sin Franc. Sin je hotel iti zvečer v klet po vino, a mu je mati branila, ker je že bil pijan. Materino svarilo je sina razljutilo, da je pognal delavce domov. Ko so se delavci odpravljali, sta bila mati in sin v kleti. Nenadoma so začuli zunaj stoječi zamolkel udarec iz kleti in presunljiv vzdih »Jezus Marija« in že je stopil osumljeni na trato pred viničarijo ter dejal: »Tega črnega hudiča (mislil je